

Zonder ons rechtssysteem als pijler van ons democratisch bestel in vraag te willen stellen, vallen ons de laatste tijd wel verschillende zaken op waarbij vonnissen geveld worden op basis van overwegingen die dicht tegen ideologische geïnspireerde visies aanleunen. Iedereen zag in de media de krantenartikelen waarin melding gemaakt werd van omgevingsvergunningen die geweigerd werden voor projecten allerhande.

Een fietspad langs een smalle en drukke gewestweg in Beernem blijft op een vergunning wachten om een veilige verbinding te creëren van enkele honderden meter, omwille van de aanwezigheid van slaapplaatsen van enkele vleermuizen in de aanpalende bomenrij. De actiegroep tegen de aanleg van het ontbrekende stukje fietspad zien de fietsers liever twee maal de drukke weg kruisen dan dat de vleermuis een paar meter opschuift, de rechter blijkbaar ook. De fietssnelweg ten noorden van Antwerpen mag niet langs een private kikkerpoel wegens "te storend" voor de amfibieën en kikkers. De rechter volgt de private persoon daarin. Een kippenhouder krijgt in agrarisch gebied af te rekenen met een uitspraak van de Raad van State waarbij men een vermeend fouragegebied voor uilen aangrijpt als reden om de locatie als ongepast voor een kippenbedrijf te beoordelen. Weg vergunning! Des te pijnlijker wordt het wanneer blijkt dat het over één van de eerste bedrijven gaat dat zich verplaatste omwille van de PAS-indeling als "rood" bedrijf, zonder structurele uitbreiding te realiseren. Het bedrijf in kwestie heeft een opvolger, wat mee de motivering was om zich te herlocaliseren. Begin er maar aan als jonge dynamische boer!

Nu wordt pas echt duidelijk dat je nergens in Vlaanderen nog veilig bent om een gemiddeld landbouwbedrijf uit te baten, zelfs niet wanneer een flankerend beleid door de overheid uitgewerkt werd om zich te kunnen (her)vestigen in puur agrarisch gebied (zonder overdruk). Deze visie die door verschillende gerechtelijke instanties of hogere vergunningsverleners gehanteerd wordt is hopelijk niet de lijn die in de toekomst gevolgd wordt. Gebeurt dit wel, dan zitten we op een doodlopend spoor op vergunningsvlak en zal het stikstofverhaal geen alleenstaand feit zijn. Wanneer wij spreken over rechtszekerheid als een vorm van houvast voor wie in de sector actief is, dan zeggen we dat niet zo maar. Een juridisch sluitend kader, niet vatbaar voor interpretatie door deze of gene rechtbank, noch vatbaar voor oneindig lange beroepsprocedures, is echt cruciaal om weer vooruit te kunnen kijken. Is dat sluitend juridisch kader er niet, dan dreigen we in een complete impasse terecht te komen waar niemand beter van wordt, behalve advocaten gespecialiseerd in omgevingsrecht. Het recente stikstofarrest zorgde voor schokgolf, maar veel van wat nu aan de hand is kon vermeden worden indien de vorige regering haar huiswerk had afgemaakt. Na de politieke beslissing van november 2016 over het invoeren van de voorlopige PAS werd niet verder gewerkt aan het juridisch onderbouwen ervan. Evenmin werd op passende wijze gewerkt aan een rechtsgrond voor een monitoringssysteem van de aan het programma verbonden doelen en maatregelen. Laat net dat lijstje aan de door de vorige regering aan zichzelf opgelegde opvolging en uitwerking niet uitgevoerd zijn. Het werd de struikelsteen voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het stikstofarrest. Het ziet er naar uit dat er toch mensen zijn die kilo's boter op het hoofd hebben.

De huidige regering moet nu vol aan de bak om de huidige algemene vergunningsstop uit de wereld te helpen. Er worden nu verschillende scenario's nagerekend, waarbij het in 2019 goedgekeurde Vlaams Luchtbeleidsplan als sokkel dient voor alle sectoren, ook niet landbouw. Daar bovenop zal per stikstofemissiepunt (op stalniveau) moeten onderzocht worden waar wat kan gebeuren om de emissies nog verder naar beneden te halen tegen 2030 en later. Dat men naar de veehouderij kijkt is niet nieuw, maar daar blijven we op ons standpunt dat een generieke aanpak primeert en dat de ene sector niet kan opdraaien voor de groei van de andere. We gaven de minister bij ons overleg nog mee dat men ook moet doorrekenen wat de impact zal zijn van de uitfasering tegen 2030 van de niet-ammoniakemissiearme stallen, van de demografische evolutie in onze sector en wat dat kan betekenen op aantallen dieren en stallen. Eenmaal die impact bekend is, weten we beter dan vandaag het geval is wat de emissie vanuit de veehouderij zou zijn in 2030. Zo vermijden we onnodige harde ingrepen waar een emissiedaling mogelijks van nature kan komen.

Lukt die natuurlijke daling niet in de mate van de verwachtingen en wordt er effectief gepraat over inkrimping van uitgereikte vergunningen, dan praten we opnieuw en ook over boter bij de vis. Anders is het een duidelijke "neen".

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.

#boerzktrrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be